

Cô Liêu

Sáng tác: Nguyễn Đình Chương

Dòng sông thân thờ trời khi thiếu đi con đò còn lưu luyến tin xưa bóng người trên bến vắng chiều
thu lá vàng rơi năm xơ xác bên thè làm thân ta luyến lưu mỗi tình xưa
Xin thời gian đừng trôi nhanh nữa chi để gom góp nỗi nhớ về ai làm
sao phải làm sao tìm đâu thấy cố nhân đem câu nhớ thương phủ bờ vai Tùng
cành thâu dần qua nỗi cô đơn mình ta rượu cay men càng say muốn cho lòng quên hết
yêu nhau vì đâu có sao chưa thành câu phải chăng là do số trời đã an bài
sao nhiều niềm vui chợt tan biến theo khói mây thênh thang đường vắng đôi bàn chân Thi
thôi xin lặng im sẽ quên những tàn phai vừa qua phút nồng say đã vội vàng chệch chán
như đang là thơ hoá ra chỉ là mơ như đêm nguyệt trôi bóng mờ xa muốn tròn
nơi tâm hồn ta buồn miên mang thân liễu buông ai lỡ đò ngang sao chưa về